

β'. "Οστις σεκουεστάρει μίαν ποσότητα, πρέπει νὰ δόσῃ ἐγγυητὴν δι' αὐτήν, καὶ διὰ τὰ ἐξοδα, τόκους καὶ ζημίας καὶ ἂν δὲν ἔχῃ ἐγγυητήν, νὰ δεποτιζάσῃ τὴν ἴσην ποσότητα.

γ'. Διὰ νὰ μὴν εἶναι ὑποκείμενον τὸ σεκουέστρον εἰς κίνδυνον, ἡμπορεῖ ὁ σεκουεστράντης νὰ ζητήσῃ ἐγγύησιν ἀπὸ τὸν βαστοῦντα αὐτό, εἰς διάστημα ἡμερῶν ἐνεμήκοντα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἄττου τοῦ σεκουέστρου (ἐννοουμένου, ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ρίσκιον καὶ κινδύνους δὲν καθυποχρεώνει τὸν σεκουεστράντη) καὶ εἰς ἔλλειψιν ἐγγυήσεως, νὰ τὰ σηκῶνῃ δεπόζιτον εἰς τὰς χεῖρας δεπουτάτου.

δ'. Κάθε πραγματευτὴς ὁποῦ ἀρνηθῇ, ὅτι βαστᾷ ἄσπρα τοῦ σεκουεστράτου, ἤτοι χρεώστου, ἂν μετὰ ταῦτα ἀποδειχθῇ, ὅτι εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ἐβαστοῦσε καὶ δὲν τὰ ἐμαρτύρησεν, ὁ τοιοῦτος, ὡς ψεύστης, νὰ πληρώνῃ, ὅχι μόνον τὸ κεφάλαιον, ἀλλὰ καὶ τόκους καὶ ἐξοδα, ὁποῦ ἀνήκουν πρὸς τὸν ζητήσαντα τὸ σεκουέστρον.

Ζ'. Ἡ ταρίφα τῶν ἐξόδων νὰ εἶναι κοινὴ δι' ὅλους . . .

Τὸ τῆς δεπουτατζιόνος νὰ ἀπερνᾶται παρὰ πάντων ἐπ' ὀνόματι Δρίτον ἐμπορίου πρὸς ἐν ὄγδοον τὰ 100· τὰ συναζόμενα νὰ μερίζονται εἰς ἐννέα μερίδια : τὰ ἑξ ἑξ αὐτῶν νὰ μένουν πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἐξόδων τοῦ Συστήματος· τὰ δύο εἰς τὰ Ὁσπητάλια τῆς Σμύρνης, ἔνθα γίνεται τὸ ἐμπόριόν μας, καὶ τὸ ἐν διὰ τὴν ἐν Χίῳ κοινὴν Σχολήν.

Ἡ προβιζιόνε δύο τὰ 100 εἰς πωλήσεις καὶ ἀγορὰς πραγματειῶν. Ἐν τὰ 100 ὅταν γίνεται παράδοσις πραγματειῶν ἀπὸ τὸ ἐν εἰς ἄλλο μέρος ἡμῶν, ἢ ἀποστολὴ πραγματειῶν, ὁποῦ μᾶς ἔρχονται πὲρ τράνσιτον ἐπάνω εἰς τὸ βαλόρε των. Ἐν τὰ 100 εἰς τὰς τρατοριμέσσας διὰ κάθε μέρος, δηλαδὴ μισὸ τὰ 100 ὅταν γίνεται τράτα καὶ μισὸ ἕτερον ὅταν γίνεται ριμέσσα. Ἐν τὰ 100 εἰς τὰς ὀπισθογυρισμένας καμβιάλας. Ἐν τέταρτον τὰ 100 εἰς τὰς πὲρ ἀτζετατζιόν.

Η'. Ἡ παροῦσα συστηματικὴ ὁροθεσίᾳ λαμβάνει τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐρχομένου Ἰανουαρίου τοῦ 1807 ἔτους, ἀφ' ἧς ἐποχῆς, ὅστις ἤθελε φανῇ παραβάτης εἰς τὰς ἐν αὐτῷ συμφωνίας, ἢ ὀλικῶς, ἢ ἐν μέρει, θέλει πληρώνει εἰς τὴν κάσσαν τοῦ Συστήματος γρόσια 250 καὶ τοῦτο διὰ πρώτην φορὰν· ὅταν ὁμως φωραθῇ καὶ δεύτερον παραβάτης, θέλει πληρώνει τὰ διπλά.

594

1806. «Πανδέκτη ἢ σύστημα συνοπτικὸν τε καὶ μεθοδικὸν πασῶν τῶν ἐν τοῖς Βασιλικοῖς διατάξεων, ἐπιταγῇ τοῦ ὑψηλοτάτου . . . ἡγεμόνος . . . πάσης Μολδοβλαχίας κυρίου Ἰωάννου Ἀλεξάνδρου Κωνσταντίνου Μουρούζη, Βοεβόδα, συνερανισθὲν ὑπὸ Θωμᾶ Κάρρα τοῦ παχαρνίκου καὶ εἰς τρία μέρη διαιρεθὲν, ὧν τὸ μὲν περὶ τὰ πρόσωπα, τὸ δὲ περὶ τὰ πράγματα, τὸ δὲ περὶ τῶν ἐνοχῶν καταγίνεται, τούτων δὲ πάλιν τὸ μὲν περὶ τῶν συναλλαγματικῶν, τὸ δὲ περὶ τῶν ἐγκληματικῶν ἐνοχῶν πραγματεύεται. Μέρος α', περιέχον τὸ προσωπικὸν νόμιμον ἢ δίκαιον. Ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαβίας, αὐτὸς κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον». Πρβλ. 407, σ. 159 ἐπ. καὶ ἐν 394 σ. 38.

595

1806. Πωλητήριο ἐν Ὑδρα, ἀκινήτου ἐκ μέρους γυναικός, ὡς ἐπιτρόπου τῆς ἀνεψιᾶς τῆς, ἐν 239, σ. 15-16.

